

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/132/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010320
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010320.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. októbra 2017 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

J. P.,

nar. XX.X.XXXX v O., trvale bytom K., P. nad K. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/82/2017 zo dňa 1. augusta 2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený J. P. podľa § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr.por. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/12/2014 zo dňa 5.8.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 2To/112/2014 zo dňa 24.2.2015 vo výmere 3 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 68 ods. 1 Tr.zák. súd určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a súčasne nariadil odsúdenému probačný dohľad na 2 roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr.zák. súd odsúdenému stanovil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnila prokurátorka, ktorá navrhla zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa. Podľa jej názoru súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, predovšetkým jeho trestnú minulosť a to, že v súčasnosti odsúdený vykonáva trest odňatia slobody za 5 trestných činov. Napriek tomu, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, predchádzajúce odsúdenia u neho nesplnil zákonom predpokladaný účel. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody prichádza do úvahy len vtedy, ak je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Preto u odsúdeného nie sú splnené zákonné predpoklady pre podmienené prepustenie.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Úvodom je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní sa dôsledne riadil právnymi názormi k ďalšiemu procesnému postupu a hodnoteniu splnenia podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného J. P. tak, ako tieto vyplynuli v tejto veci z predchádzajúceho uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23Tos/77/2017 zo dňa 3.7.2017 (pôvodné uznesenie súdu prvého stupňa o podmiennečnom prepustení bolo zrušené a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol). Už v tomto predchádzajúcom uznesení Krajský súd v Trenčíne v zhode s názorom súdu prvého stupňa skonštatoval splnenie dvoch podmienok pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. - dĺžka výkonu trestu a polepšenie sa na základe správania sa a plnenia povinností vo výkone trestu odňatia slobody.

Po doplnenom dokazovaní sa senát nadriadeného súdu stotožnil aj s názorom súdu prvého stupňa v tom, že odsúdený spĺňa aj tretiu podmienku v podobe očakávania vedenia riadneho života odsúdeným na slobode. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti k početnosti odsúdení J. P. správne uviedol, že s ohľadom na ukladané tresty nešlo o závažnú trestnú činnosť, pričom vzhľadom na ukládanie súhrnných trestov nešlo vždy o recidívu.

Zároveň správne súd prvého stupňa poukázal na to, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody. K tomuto nadriadený súd dodáva, že teda zatiaľ nie je negatívna skúsenosť z toho, že by výkon trestu odňatia slobody nedostatočne u odsúdeného naplnil sledovaný účel jeho prevýchovy.

Napokon k dôvodom sťažnosti prokurátorky, senát krajského súdu uvádza, že prekážka pre podmiennečné prepustenie odsúdeného v podobe príliš veľkého rizika recidívy v tomto prípade zistená nebola. Súd prvého stupňa v tomto smere správne vychádzal z obsahu hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde je konštatované stredné riziko sociálneho zlyhania.

Zároveň súd prvého stupňa správne na rozdiel od svojho predchádzajúceho uznesenia odsúdenému stanovil dlhšiu skúšobnú dobu a pre dovŕšenie nápravy odsúdenému na slobode tomuto uložil probačný dohľad, ako aj povinnosť podrobiť sa „výchovnému“ programu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.